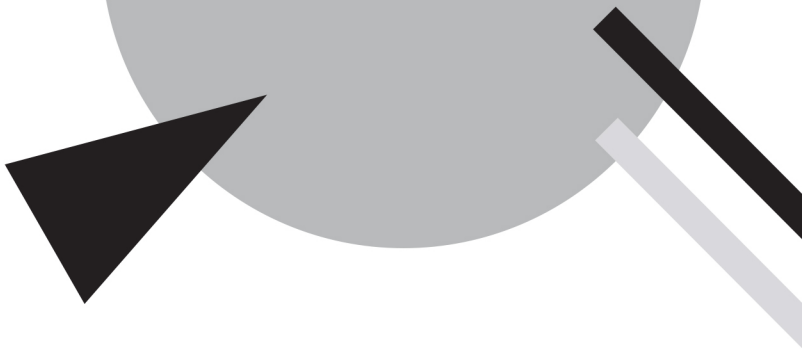

EMIL DINGA

AFORISME

vol. 4

3001. Timpul e o cușcă în care ne obișnuim cu noi înșine.

3002. În silogismele urbane, câinele de companie este termenul mediu.

3003. Zădărnicia este o regresie la infinit, nerăbdătoare.

3004. Răul făcut cu intenția de a face binele nu e disputabil moral, ci cognitiv.

3005. O carte care se va vrea a fi clară nu va putea fi terminată, o carte terminată nu poate fi clară.

3006. Conceptul de nimic este auto-contradictoriu.

3007. Accept lumii un singur zeu: întâmplarea.

3008. Russell sau Gödel vedeau ramurile, Wittgenstein – rădăcinile.

3009. Dovada peremptorie că omul este făcut după chipul și *spre* asemănarea cu Dumnezeu este dorința primului de putere.

3010. Invidiosul se ocupă atât de mult cu observarea succesului altora, încât nu mai are timp pentru succesul propriu.

3011. Chiar și cel mai onest politician trebuie să fure ceva: atenția, altfel nu există.

3012. Spre deosebire de iubire, prietenia nu se poate stinge – doar se îndepărtează.

3013. Fericirea și moartea sunt echivalente – în ambele cazuri nu mai ai așteptări.

3014. Am avut o viață plină de suferință, deci am avut o viață bună.

3015. Necesitatea nu poate fi numită cauză, deoarece își conține efectul; aş numi cauză numai ceea ce subzistă în contingent.

3016. În mod riguros, probabilitatea nu poate fi asociată decât liberului arbitru; în rest, este doar o măsură a ignoranței noastre.

3017. Liberul arbitru este impredictibil nu din considerente cognitive (adică relative), ci din considerente definiționale (adică absolute).

3018. O floare – frumusețe inconștientă de sine.

3019. Numirea e o formă de camuflaj al disperării.

3020. Statul trebuie să organizeze, în primul rând, acțiunea socială – organizarea dreptului vine după aceea.

3021. Natura ne-a creat pe noi, oamenii, pentru că se plictisise de predictibilitate.

3022. Să devii specialist, dar să nu te specializezi!

3023. Oboseala îmi revelează adevărul, singurătatea – frumusețea.

3024. Ceea ce numim adevăr e doar un țărniș pe care, pentru o clipă, ne odihnim în drumul nostru.

3025. Socrate, Schopenhauer, Nietzsche – educatori, dar nu învățători.

3026. Oare câtă înțelegere a fost interzisă prin discursivitate?

3027. Supremul eșec al naturii umane – bucuria de a face rău.

3028. Eternitatea este echivalentă cu moartea – ambele împărtășesc absența schimbării.

3029. Un Dumnezeu neschimbător este negația însăși a lui Dumnezeu.

3030. Dacă știi că ai uitat, înseamnă că nu ai uitat.

3031. Valorezi cât numărul de oameni care muncesc să te demoleze.

3032. Vor fi dispuși să-ți acorde ce meriți doar cei pe care nu-i eclipsezi (de regulă, posteritatea).

3033. Te-aștept să mă ajungi din urmă – nu am cu cine vorbi.

3034. Bătrânețea începe din momentul în care nu mai ai nevoie de validări externe pentru eu-l tău – adică devii autonom.

3035. Nemurirea, moartea și fericirea sunt concepte false – complet goale de conținut.

3036. Există o voluptate a stării de a fi lipsit de libertate, dar nu din frica de libertate (Fromm), ci din plăcerea de a nu fi liber.

3037. Dacă vrei să simți mașinăria naturii, rămâi noaptea, singur, cu mâinile goale, într-o pădure deasă.

3038. Paradoxal, meschinăria este mai aproape de principialitate decât mărinimia.

3039. Iertarea vizează făptașul, uitarea vizează fapta.

3040. Elocința fără argument e goală, argumentul fără elocință e mort.

3041. Cum de nu și-a dat seama Descartes că înainte de dubitativ este nevoie de senzitiv!

3042. Munca asiduă a economiștilor de a edifica o fizică a comportamentului uman nu e nici tragică, nici comică – e tragi-comică.

3043. Neînțelegerea intelectuală vine nu din lipsa competenței, ci din lipsa apetenței.

3044. Pentru cei care te-au văzut murind, învierea ta e o inconsecvență.

3045. Păstrează dogmatismul până în momentul în care începi să te obișnuiești cu el – dincolo de acest moment, devine încăpățănare.

3046. Câtă neîncredere a avut natura în noi! Ca să fie sigură că trăim și ne reproducem, a inventat plăcerea fiziologică.

3047. *Stricto sensu*, există reîncarnare – atomii din care suntem alcătuiți sunt nemuritori.

3048. Există un *experimentum crucis* care validează solipsismul: moartea.

3049. Religia, ca absență a autonomiei, e indestructibilă, deoarece nevoia de a crede este congenitală omului.

3050. Religia este o știință transcendentă – știința este o religie transcendentă.

3051. Grav nu este că *a avea* a ajuns să semnifice *a fi*, ci că *a fi* a ajuns să depindă de *a avea*.

3052. Răsărituri de soare se petrec și în noi – atunci când înțelegem, brusc, ceva.

3053. Înțeleptul nu vede mai mult decât ceilalți, ci mai limpede.

3054. Frunzele căzând – lacrimile copacului.

3055. Știi abia după ce ai uitat – până atunci, îți amintești doar.

3056. Dacă ar exista viață după moarte, atunci viața ar fi cea mai mare cacealma posibilă.

3057. Condiția pusă de Wittgenstein enunțurilor cu sens este o specie de verificaționism – respinge dreptul evoluției la imaginație.

3058. Tribalismul modern (sau post-modern) înlocuiește rudenția de sânge cu rudenția de avere.

3059. Angajamentul moral îl poate înlocui oricând pe Dumnezeu.

3060. Nu este adevărat că cine poate mult poate și puțin – vulturul nu poate zbura din floare în floare.

3061. Numesc cultură orice creație a inter-subiectivității (nu doar umane!).

3062. Să știi că vei muri și totuși să dorești să trăiești – prin asta umanitatea depășește divinitatea.

3063. A dori înseamnă a crea.

3064. Nimic nu este mai inutil, dar nici mai măreț, decât să te dăruiești altcuiva.

3065. Fă binele fără să se afle, altfel vei fi acuzat de egoism.

3066. Obiceiul este față de natură cum este civilizația față de cultură.

3067. În esența sa, filosofia este o tentativă de a nega (sau de a pune la îndoială) evidența – în acest sens, Descartes este filosoful prin excelență.

3068. În sensul lui Popper, teoria tipurilor a lui Russell pare a fi o ipoteză ad-hoc, adică o șmecherie.

3069. Teoriile economice raționale au neglijat exact factorul principal al comportamentului economic: bunul-simț.

3070. Uneori e nevoie să scrii o carte întreagă pentru a-ți veni ideea unei note de subsol bune.

3071. Ca și femeia, societatea te bagă în seamă doar în două cazuri: dacă o intrigi sau dacă o ignori.

3072. Întotdeauna mi s-a părut că o fotografie pare mai ireală decât o pictură – poate pentru că aspiră prea mult la veridicitate, în timp ce eu nu vreau decât verosimilitate.

3073. Singurătatea este singura cale de misticism – adică de contact direct cu ținta dorinței.

3074. Ceea ce te construiește trebuie uitat – de exemplu, cărțile citite.

3075. O viață care nu este tragică nu merită trăită (Cioran s-a înșelat aici).

3076. Suspînul este fie amintirea, fie anticiparea unei tristeți.

3077. Există o recunoaștere care egalizează, după cum există o ignorare care înalță.

3078. Vitejia este întotdeauna o stare post-factum.

3030. Dacă știi că ai uitat, înseamnă că nu ai uitat.
3103. Nu poți linguși pe cineva dacă, în același timp, nu-l și disprețuiești.
3132. Mă înclin în fața geniului, îngenunchez în fața caracterului.
3142. A divaga înseamnă să te plimbi prin propria grădină intelectuală.
3154. Cel care plânge înțelege.
3168. A scrie un poem înseamnă a merge desculț prin spinii cuvintelor.
3174. Ești suma renunțărilor tale.
3178. A nu fi dogmatic niciodată e la fel de grav ca a fi dogmatic tot timpul.
3229. Accidentul – această cochetărie a necesității.
3238. Când ești premiat, nu înseamnă că ești înțeles, ci că ești comparat.
3257. Ce am eu în comun cu tine nu coincide cu ce ai tu în comun cu mine.
3284. Termenii sunt certificatele de stare civilă ale conceptelor.
3469. Unii se consideră ghinionişti pentru simplul fapt că ești contemporanul lor.
3501. Construiește-ți sinele ca pe o capilaritate etică.
3529. Școala ar trebui să pregătească identități de sine, nu experți.
3592. Când, pe drumul tău, e cineva mai bun decât tine, spune-ți: ce noroc, am un reper!
3608. Auto-disecarea reflexivă îi pune alături, peste veacuri, pe Montaigne și Foucault.
3624. Durerea care ajunge la reflexivitate devine suferință.
3678. Cele mai utile cunoștințe sunt cunoștințele inutile.
3750. În ultimele lui consecințe, eticul înlocuiește majoritatea cu minoritatea.
3776. Aforismul e o caricatură verbală.
3791. Luciditatea este analitică – pentru sinteză este nevoie de confuzie.
3809. Zilnic mâncăm cu inconștiență unul dintre cele mai subtile obiecte (topologice) din toată matematica – covrigul.
3814. O greșală repetată în cunoștință de cauză e o metodă.
3872. Există o mirare curioasă (care duce la filosofie) și una anxioasă (care duce la religie).
3908. *Non multa sed multum* ignoră, totuși, serendipitatea, care cere *multa*.
3951. Într-o poezie, versurile sunt trăsături de penel pe un portativ.
3958. Moartea unui gând e mai tragică decât moartea unei galaxii.
3974. *Moriar, ergo sum*.